

طوطی کج نشسته ام اینند دار خاکی	هم بعض خود کمیم بی هو و تا که گفتا	کورد میل خط کلمه فیه فیه تمیز	زکات به سواد حنک و نصابند
باز دارم و شوکتا فیهام الزار غنچه	رهن گفتار باشد خامه را بکتار رهو	ضیاء کج من صبر تازه مجروح	مذاق کسیر بری وارد نطق آینه
جز صدای خود و کسایت ندیدم هیچ کس	بر در میخانه دل گفته ام صد بار رهو	بر اولدی کلش صورت بنفشه خطین	چمن شکوفه سز اولم کلک بنیابند
دستگاهم و ننگه لبه نیاز و دل ایسیر	۳ دردمی ایست در عاشق کرده ای	بوسنگلاضه امیزش ایتمی چون لعل	همیشه آب بقا نوش ایبر ایند
غنی دل را صبار فکر هم نفرت کشود	اند رین کاشقون ایدم را بجانم	خیالم مشرب طهور رسیده کهن اوله	ایدر خج فیه صید جبر را امین اوله
دو شدی اگر چه نایبم هیچ بنه	بن کیسوان دلزه حسن مایه	کنار وصل اولو کرداب دایم ایله توبه	محیط ایسلام لاله شوخ میکن اوله
بولدک فقیر نظر لطفک بو عالمی	مالک اولنده نقد جا کون نصابه	هزیر قطره اشک حسرت بنید با تکدر	دو عالم افشخده هر در نشین اوله
حفظ کلمه چو کوه و صالک حال کیش	دگر کتایه عاشق میکن توایه	اولور دم بند میدال طلبی رستم نمانی	سمند استقامت اشکای بریزین اوله
بور و فایه ایتمی مشام جهانم بوس	بزدل اندر سبب اولکل اجتنابنه	برات وصلی لوح قرمز نشاید در دم بن	اونو خلک التفات عاشقچه چین صید اوله
ایندی شکسته است ایسیر روزگار	با عشق بود در خلیج غمک اضطرارینه	اولور کشتن حقایق بر رخ معرفت نصرت	معانی تحفه الفاظ رنگین زمین اوله
اخر دو شوروی پاینه بر سر وقتک	اولدم ایسیر چو کسرت کلک نشاینه	نه یاریم کیمی دل ساحه نه اولور کم اوله	نه دلجو آینه صورت تدبیر معیم اوله
نصرت تکفل ایلمم کعبه رخص	عینک قومزدی یانر جنتم کابنه	نه غنچه املک الفلک صبا	نه کلمه احزانم لب اوله
اوطرف حاذب برد لبر کعبه تابنده	نهفته روغنه بکیز کلک کلابند	چو در دمنی مجبورستی اضر	فلکده ساقی بختن قدر کرم اوله

کورد